

CATHALIJN WOUTERS

Tekenen is haar 'TWEEDE NATUUR, maar Cathalijn Wouters' aandacht gaat nu vooral uit naar HAAR SCHILDERIJEN. Groots en meeslepend, met ABSTRACTE VORMEN plus de typerende lijnen van haar tekeningen.

BOVEN:
Seated Nude, 2018,
penseeltekening, 48 x 32 cm

RECHTSBOVEN:
Detail, Studio V - The Light Shines
Brightly, 2018

RECHTS:
Studio V - The Light Shines Brightly,
2018, olie op linnen, 210 x 205 cm

TEKST ELLEN LEIJSER
FOTOGRAFIE WILLEM-JAN VAN WIJGERDEN
(TEKENINGEN), ARTHUR MARTIN (SCHILDERIJEN)

Wow! Dat licht aan drie kanten, dat uitzicht op het water, wat een prachtig atelier!
'Aanvankelijk werd ik overdonderd door deze ruimte. Maar sinds ik anderhalf jaar geleden al mijn ezels wegdeed, ervaar ik meer vrijheid. Ik weet niet meer hoe het kwam, maar ineens dacht ik: weg met die ezels! Ik houd van de leegte. Ik heb een grote rol linnen gekocht en aan de muur gehangen. Ik werkte al langer op de grond met grote vellen papier. Sinds de ezels weg zijn, doe ik dat ook met linnen.'

Dus dat kan een ruimte met je doen?
'Zeker. De ruimte heeft invloed en in mijn geval vraagt die om groot werk. Ik ben groot fan van – vooral Duitse – expressionisten, zoals George Baselitz. En ik houd van het werk van kunstenaars als Willem de Kooning, Julian Schnabel en Philip Guston. Allemaal hebben ze één ding gemeen: een bepaalde daadkracht in hun werk. Het grote gebaar. Die vrijheid moet je veroveren.'

Hoe doe je dat?
'Eerlijk gezegd is dat best een zoektocht. Vroeger was ik onzeker. Dat is niet alleen lastig hoor, het heeft ook iets moois; door twijfel komt er een kwetsbare kant naar boven. Door de jaren heen heb ik geleerd om meer van mijn eigen kracht uit te gaan. Uitdagingen in het buitenland zoals exposities in Shanghai en New York hebben mij een boost gegeven. Jaren geleden las ik in Singer Laren een mooie quote van Zadkine. 'Je moet doen alsof je een deur intrapt.' Hup! Doen! Ik heb lang gezocht, nu ben ik meer aan het vinden. Ik doe het gewoon. En het scheelt ook dat ik wat ouder ben; ik heb minder ruis. Op deze plek kan ik heerlijk in een cocon werken. Me afsluiten van de buitenwereld. Switch my mind off.'

Is dat ook de reden dat je graag tekent? Dat is natuurlijk een heel directe emotie.
'Tekenen is inderdaad heel direct. Je begint gewoon. En hoewel ik momenteel vooral veel schilder, zal ik altijd blijven tekenen. Het is mijn tweede natuur, ik vind het heerlijk. Meestal begin ik 's ochtends met schetsen. Ik teken ook nog regelmatig naar model. Meer als studiooefeningen en om de kick te krijgen van een goede tekening. Meer en meer teken ik uit mijn hoofd.'

Is er voor jou een verschil tussen tekenen en schilderen?
'Vroeger wel ja, een gigantisch groot verschil zelfs. Ik heb het altijd los van elkaar gezien. In mijn schilderijen zag je mijn lijnen minder goed. Zwarte lijnen zijn mijn handtekening. Nog steeds. Die lijn kan aarzelend zijn, maar ook heel krachtig. Het is net als het karakter van een mens: het heeft vele kanten. Soms heel subtiel, maar soms ook: beng! Ook anderen hebben altijd strikt onderscheid gemaakt tussen mijn schilderijen en mijn tekeningen. Nu zie ik dat ze erg met elkaar zijn

Foto: Denis Guzzo

verweven: de lijnen van mijn tekeningen met de abstracte vormen van mijn schilderijen. Ze grijpen in elkaar.'

Nog even terug naar je atelier. Het is ook een uitgangspunt geworden van een nieuwe serie.

'Ja, ik wilde het in mijn werk over dit atelier hebben. Waarom is deze studio zo belangrijk voor me? Wat is dat eigenlijk, een studio? Voor mij is het de plek waar ik geheel anders in het leven sta, waar mijn ratio verbleekt en mijn gevoel bovendrijft. Door er met mezelf de dialoog over aan te gaan, is mijn werk opener geworden. En ik wilde groots gaan werken, grote doeken, veel verf. Ik ervaar dat als het begin van een mooie, nieuwe periode.'

Durf je ook meer?

'Ja! Ik heb veel meer vertrouwen nu. Het is als een acrobaat in het circus. Als je zonder vangnet durft te springen, moet je vertrouwen hebben. Ik ben er best verbaasd over, maar het is heerlijk. En dit is pas het begin. Ik ben heel nieuwsgierig wat hierna komt.'

BOVEN:
The Boy, 2018, penseel-
tekening, 63 x 48 cm

Je wordt dus steeds vrijer.

'En dat is heel fijn. Ik heb veel te lang met een rem gewerkt. Ik ben er nog niet, maar ik voel het wel. Ik ben altijd vrij geweest in mijn tekeningen en nu ook steeds meer in mijn schilderijen. Maar het is hard werken, hoor. Het is verrekke moeilijk om een goed schilderij te maken.' Wijzend op een doek aan de muur waaraan ze momenteel werkt: 'Kijk, ik heb hier de zwarte lijnen, toch mijn signatuur, weggepoetst. Ze zijn nu grijs, bijna niet meer zichtbaar. Alle dingen die je weghaalt, laten sporen na. En juist die sporen maken het interessant.' Dan, heel enthousiast: 'Ik heb zo'n zin om hier verder aan te werken!'

Cathalijn Wouters (1955) schildert, tekent, maakt kunstboeken en films. In Nederland wordt ze vertegenwoordigd door Rademakers Gallery in Amsterdam. Daar heeft ze van 12 april tot en met 20 mei een solo-expositie.
cathalijnwouters.nl,
rademakersgallery.com

LINKS:
Happy, 2018, penseeltekening -
inkt, olie - 63 x 48 cm

RECHTS:
Studio III; Afternoon,
2017, olie op linnen,
230 x 290 cm

